

[Leif Hermann]

så begejstret for sin ønskenummerplade, at den oven i købet får lov til at ligge på kisten og følge en med i graven, den dag man bliver begravet.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Ja, når hr. Knud Lind føler sig som gårdsanger, så kan han vel lige så godt føle sig som et hul i isen, når vi snakker om gebyr i forbindelse med ønskenummerplader.

Det er fantastisk at høre hr. Knud Lind stå heroppe og udtale sig om reklamer – valen og løs og ingen holdning til nogen som helst ting: »Vi kan ikke«, »vi må se tiden an«, »vi må finde ud af det«, osv. Jeg synes, det er en sjov attitude, hr. Knud Lind her lægger for dagen.

Det er jo Folketinget, der bestemmer, om det skal være sådan. Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis ordførere syntes i januar måned, da vi behandlede dette forslag, at da det var formålet at skaffe flere penge i statskassen, var det klart, at man ikke skulle have fradragsret for sådan noget pjat.

Hvornår har Fremskridtspartiet i øvrigt i deres taler her fra talerstolen taget hensyn til, hvad der står i love, og i øvrigt til det bureaukrati, som man nu vil have op at stå i anledning af dette forslag? Jeg henviser bare til det svar, som justitsministeren tidligere har givet på et spørgsmål fra et af Fremskridtspartiets medlemmer om de forhold, der gør sig gældende omkring ønskenummerplader: bureaukrati, ekstra kontrolbestemmelser osv.

Der er noget, der undrer mig i den forbindelse, og det kan så også være et spørgsmål til justitsministeren. Når man nu vil have ekstra penge for ønskenummerplader, så er det mig ubegribeligt, at den gebyrregering, som vi i øvrigt har siddende, ikke har spekuleret på, at man kun kræver 250 kr. i gebyr for et sæt grænsenummerplader. Hvorfor har man ikke i al sin visdom med hensyn til nummerplader forestillet sig, at man kunne få betydelig flere penge ind på grænsenummerplader?

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det er, ligesom om Folketingets partiers vigtigste opgave er: Hvad kan vi finde i dette lovforslag, som kan godtgøre, at vi ikke stemmer for det? Der er altid et eller andet komma, man kan finde. Her er det så spørgsmålet om den almindelige fradragsret.

Jeg skal ikke gøre mig klog på det. Da vores skatteekspert desværre ikke er til stede, må jeg overlade spørgsmålet til justitsministeren, der nok kan besvare det mere fyldestgørende. Jeg er sikker på, at man under udvalgsarbejdet kan finde en løsning på dette.

Der ligger jo noget, ja, hvad skal man sige, veldædigt i det her, idet det er i en god sags tjeneste; det er jo det, man skal kigge på. Jeg vil da give Socialdemokratiet ret i, at man godt kan sige, at det er lidt forkert, men der er bare det, at så kommer man ind på en hel masse andre ting, hvor man med lige så god ret kunne sige: Jamen de her ting er også i en god sags tjeneste, og der bør heller ikke være fradragsret for det. Det er bare for, at vi ikke kommer ind i den jungle, der hedder »skattetekniske ting«.

Justitsministeren (Engell):

Nu skal jeg jo ikke forsvare et forslag, som Fremskridtspartiet og CD har fremsat, ud over at jeg allerede på regeringens vegne har erklæret mig enig i forslaget. Vi kan tilslutte os det. Vi synes, det er et godt forslag.

Men jeg må sige, at jeg er forundret over Socialdemokratiets og SF's holdning, bl.a. fordi en af tankerne med dette forslag er, at det skal give et provenu, der gør det muligt for os at øge indsatsen, at skaffe flere ressourcer til det færdselssikkerhedsfremmende arbejde. Det synes jeg da er værd at notere.

Når hr. Erling Christensen i sit første indlæg spørger, om vi kan sige god for forslaget, som det ligger her, og om det med auktionerne er tilstrækkelig undersøgt, så kan jeg sige, at fordelene ved, at forslaget kommer på nuværende tidspunkt, er, at vi også har haft lejlighed til at vurdere de administrative konsekvenser. Vi mener, at det forslag, som CD og Fremskridtspartiet har fremsat, kan gennemføres, at det kan administreres på en fornuftig måde.

Med hensyn til spørgsmålet om fradragsretten er det jo ikke anderledes, end at det i det omfang, hvor ønskenummerplader måtte være at betragte som en driftsudgift, f.eks. for en virksomhed, vil følge de normale skatteregler, og det vil sige, at der vil være fradragsret. Jeg har svært ved at se, hvorfor man på det her område pludselig skulle lave andre regler end dem, der i øvrigt gælder for tilsvarende udgifter.

Og så kun til hr. Erling Christensen, at vi har ingen planer om at ændre gebyrerne i forbin-